

© Yvonne De Grazia

Yvonne De Grazia

*DANGER... IT'S WHAT YOU
RUN AWAY FROM*

CENTRALE
FOR CONTEMPORARY ART

box

Sint-Katelijneplein 44
1000 Brussel
www.centrale.brussels

Yvonne De Grazia

Geboren in Saarbrücken, Duitsland

Woont en werkt in Brussel, België

OPLEIDING

ESAL - École Supérieure d'Art de Lorraine, Metz (Frankrijk),

Hochschule der Bildenden Künste Saar, Saarbrücken (Duitsland),

Nuova Accademia di Belle Arti, Milaan (Italië),

ENSA - École Nationale Supérieure d'Art et Design, Nancy (Frankrijk) -

D.N.S.E.P. (Diplôme National Supérieur d'Expression Plastique)

www.yvonedegrazia.com

Gesprek tussen Yvonne De Grazia en Tania Nasielski

Februari 2021

T.: Yvonne De Grazia, we zijn hier vandaag samen in jouw atelier om het te hebben over je tentoonstelling in de CENTRALE.box: *Danger... it's what you run away from*. Kan je deze titel waarin wordt verwezen naar gevaar maar ook naar de vlucht ervoor, kort even toelichten?

Y.: Ik koos deze titel omdat de tentoonstelling heel wat elementen bevat die te maken hebben met de dood, met gevaarlijke zaken, uitgedrukt aan de hand van verschillende materialen. Het is een titel die geschikt is voor alles wat ik in de tentoonstelling zal laten zien.

T.: Dit werk is geïnspireerd op het boek *Bambi, A life in the woods*, dat door Walt Disney werd verfilmd en waarin zowel de zachtheid van het hertje naar voren komt als de gevaren waaraan het wordt blootgesteld. Dat was jouw uitgangspunt, dat vervolgens werd opengetrokken naar verschillende registers, zowel op het vlak van materialen als van inhoud.

Y.: Ja inderdaad, ik heb teksten en lage resolutiebeelden opgeslagen en ik ben beginnen spelen met al deze registers. Ik heb woorden en beelden bijeengezocht, soms in de vorm van found footage, maar soms ook gewoon van het internet geplukt. Lage resolutiebeelden die dateren uit de tijd van de Koude Oorlog, vlak na het uitbrengen van de film, in de jaren veertig. Ik was nog een kind maar de Koude Oorlog heeft echt wel indruk op mij gemaakt. In die tijd had ik het gevoel dat ik een bepaald collectief geheugen verliet en een andere realiteit binnenging. Ik ben er altijd erg bang voor geweest. Ik interesseer mij heel erg voor de geschiedenis, die ik analyseer

en bewerk ... maar het is onmogelijk om altijd alles te controleren. Dit onderzoek, waar ik mij bijna een jaar aan heb gewijd, stelde mij in staat om zaken te controleren die niet controleerbaar zijn in het leven. En volgens mij is dat een manier om zaken over te brengen die niet noodzakelijkerwijs zichtbaar zijn en om ze een ander bestaan te geven. Toen ben ik begonnen met het compleet hertekenen van de zaken; ik gaf ze een ander voorkomen, een beetje zoals in "minecraft", een effect dat wat doet denken aan artificiële intelligentie. Ik heb verschillende materialen en technieken aangewend, zoals het weven, of de "print on demand". Ik ontdeed afbeeldingen van hun pixels, en werkte ook met databases over de wereld, de aarde. Voor een deel heb ik dus beelden bewerkt maar voor een ander deel heb ik data herschreven in schema's of in statistieken die ik aan de hand van verschillende technieken heb verwerkt.

T.: Inderdaad, er is stof, er is papier, er is fluweel... en er is ook een element dat terug te vinden is in alle werken in de tentoonstelling, namelijk lijnen, strepen: overal strepen. Kan je hierover iets meer vertellen? Er zijn ook stukken stof te zien waarin letters zijn gemaakt die samen een korte tekst vormen, een citaat uit het boek *Bambi, A life in the woods*. Kan je ons enkele zinnen uit die tekst citeren?

Y.: Inderdaad, ik heb enkele zinnen uit de tekst op de stoffen laten laseren. Het zijn zinnen uit het boek die niet voorkomen in de film aangezien de film voor kinderen was bestemd. Ze gaan over het bestaan, over de dood en over angst. Ik vermoed dat het personage of het dier in de film zo bang was dat het wit werd voor de ogen. En het is

dat moment, tussen bewustzijn en wat misschien de dood is of een nieuw leven, dat mij werkelijk heeft geraakt. "When I am frightened, I have streaks before my eyes so that I can't see at all and my heart beats so fast that I can't breathe."

T.: In deze woorden komt de angst waarover je het had sterk naar voren, en ze verwijzen ook naar die strepen, "streaks before my eyes". Heel interessant in het licht van je werk want deze strepen vinden we terug op alle stoffen, op alle materialen, en ze verhinderen ons om de afbeelding meteen te zien.

Y.: Ja, het is een vorm van camouflage, en tegelijkertijd ook een manier om de afbeelding anders te maken. Er is een soort van kantwerk-effect, een digitaal effect en ook een "minecraft"-effect. Allemaal zaken die zich op een natuurlijke wijze maar ook doorheen mijn onderzoek en het hele proces hebben ontvouwd, en die de werken van begin tot einde met elkaar verbinden. Zo ben ik begonnen met het tekenen van een afbeelding in zeer lage resolutie, pixel per pixel. Dit levert werkelijk overal vierkantjes op. Dit deed mij afvragen "waarom neem ik geen afbeelding in lage resolutie die ik vervolgens ontdoe van de pixels?". En dat geeft dan weer een kantwerk-effect. En ten slotte de stoffen: toen ik erin begon te snijden ontstonden er ook strepen, net zoals de videobeelden bewegende strepen bevatten. Misschien is dit een beetje als sterven.

T.: Yvonne, je had het net over het hele proces: het weghalen van pixels, het bewerken van het beeld, enzovoort. Net zoals dit hele proces tijd vraagt om een beeld te ontwikkelen, hebben wij,

bezoekers, tijd en ruimtelijke afstand nodig om dat beeld te kunnen zien, om het doorheen de pixels en de strepen te ontwaren. Dat effect, die verschuiving qua tijd, is die bewust bedoeld?

Y.: Ik denk dat een werk, een beeld slechts een of twee seconden de aandacht vasthoudt, dat is normaal. Maar het feit van niet over een volledig register te beschikken, zet onze hersenen even on hold, zodat we iets langer kunnen kijken. We worden overspoeld door eindeloos veel beelden die doorgaans meteen alles vertellen, maar misschien is dit een manier om een buffer te plaatsen, en om na te denken vanuit gedachten, om meer te zien.

T.: Om anders te zien?

Y.: Inderdaad, om anders te zien.

T.: En om wat te spelen met de aanhoudende visuele flow?

Y.: Ja, het is veeleer een emotie. En wanneer er emotie is, dan zijn er geen woorden. En bij gebrek aan woorden, richt ik mij tot mijn beelden en alles wat mij er op dat moment toe beweegt om de boodschap over te brengen. Maar het is bijzonder moeilijk om te zeggen "ik doe het om die of die reden". Het 'waarom' is iets dat bijna niet kan verklaard worden, terwijl dit wel nodig is voor de communicatie en de grafische vormgeving, waarvoor ik ook insta trouwens. Maar hier is het anders.

T.: Hier hebben we ze allebei: er zijn de beelden die moeten ontcijferd worden maar er zijn ook de woorden?

Y.: Ik heb nooit echt met teksten willen werken. Dat was erg in de mode in de jaren 90. Mijn docenten waren er erg

voor te vinden terwijl ik veeleer iets had van “ik wil niet met tekst werken”. Door een tekst met een welbepaald lettertype te bewerken, ondergaat hij een gedaanteverwisseling. En vandaag is alles wat te maken heeft met data, of woorden, bijna als beeld geworden. Vroeger was een tekst iets literairs, terwijl vandaag de dag de digitale platforms niet kunnen bestaan zonder woorden én beelden, ze vormen één geheel. En we evolueren steeds meer in die richting denk ik.

T.: Vormt je werk, met de te ontcijferen beelden en woorden, in een allesoverheersend gevoel van angst, misschien een echo op wat we vandaag meemaken, met name de pandemie?

Y.: Ja, vandaag wordt zoveel gesproken over lockdown en angst. Ik denk dat we een periode doormaken waarin angst deel uitmaakt van het dagelijkse leven, we dreigen erin weg te glijden, hopelijk niet te lang... maar ik heb toch de indruk dat angst op dit ogenblik terug te vinden is in het dagelijks leven van iedereen...

T.: In je werk vinden we zowel die angsten terug maar ook de schoonheid van bepaalde beelden, waaronder ook de bewegende en vergulde strepen in de video. Laat jouw werk ons iets kostbaars zien, in alle betekenissen van het woord?

Y.: Ik probeer om voor mezelf en doorheen het proces iets nieuws, iets moois voort te brengen in elk beeld, maar of iemand anders dat daarom ook mooi vindt? Ik zou het niet weten.